

אור הגנוז

הרסנה

דברי חיזוק ואמונה ע"פ תורתו של רביה"ק, הנחל נובע מקור חכמה, צדיק יסוד עולם, רבי נחמן מברסלב זיע"א

גיליון 280

התחזקות

הצדיק האמיתי הגדול במעלה עצומה וגבוהה מאוד מאוד, הוא ה'בעטליר' הנורא, בעל כתפיים רחבים, הנושא אותנו מכל המקומות שנפלנו בהם, לבחינת למעלה מן המקום. הוא יכול להוריד את עצמו מאוד מאוד, להגביה אפילו את הרחוקים בתכלית הריחוק, המונחים בשפל המדרגה התחתונה ביותר, עד שירדו לבחינת מיתה ממש ח"ו, וזהו עיקר שלמות מעלתו הגבוהה. כי אי אפשר לעלות למעלה למעלה, כי אם כשיכולים לירד למטה למטה להעלות ולקבץ גם כל הנידחים ולקשר אותם להשם יתברך.

ישראל דב אודסר

התחזקות

עלינו להתחזק במחשבות טובות וברצונות טובים, ואומר רבינו שהלב הוא הצייר של המידות, כי למעשה בלב שלנו אנחנו מציירים את אור השם יתברך הפשוט לטובה או להיפך.

ואם כך אנחנו צריכים להאמין, שכל מה שעובר עלינו וכל המציאות שאותה אנו חווים הכל זה בהשגחה פרטית והכל לטובתנו, גם כשהדברים לא נראים לנו, אנחנו צריכים לצייר אותם ולפרשן אותם לטובה.

אומר רבינו שהעולם הזה מטעה אותנו לגמרי, ואם כך לא תמיד אנחנו יכולים להבין את הדברים בשכל ולהבין אותם נכון, אבל בהרגשת הלב ובאמונה אנחנו יכולים להאמין לדברי הצדיקים ולצייר את הכל לטובה.

חודש טוב ומבורך

יוצא לאור ע"י אור הגנוז ברסלב
www.orphaganuz.co.il

נא לשמור על קדושת הגיליון

אהבה שבדעת רבי נתן - ליקוטי הלכות

וזה בחינת חוקת העמים, כי חוקה היא דבר שאין בו שום טעם, ובקדושה - חוקות התורה הקדושה הוא בחינת למעלה מן השכל, והוא בחינת אהבה שבדעת שיתגלה לעתיד, כמו כן בקליפה - חוקת העמים הוא בחינת הקליפה השנייה שהיא למטה מהימים והמידות, שאין שם שום טעם כלל, ועל כן נקראים חוקה כמו שאנו רואין שחוקותיהם הם בלי שום טעם כלל כי הם בבחינה הזו. וזהו בחינת עבודה זרה שלהם, שהם שטות נגלה ומפורסם ואין להם שום טעם על זה ואעפ"כ הם אדוקים בה, כי זה בחינת הקליפה השנייה הנ"ל שהיא כולו רע ואין שם שום שכל ושום ניצוץ דקדושה כנ"ל.

אבל באמת לאמיתו גם זאת הקליפה השנייה שהיא כולו רע ואין שם שום טוב, אעפ"כ בודאי היא מקבלת חיות מהשם יתברך ברוך הוא כביכול, כי בלעדו לא היה לה שום חיות ובהכרח שהיא גם כן מקבלת חיות מאיתו יתברך, כי הוא יתברך מחיה את כולם. אך מבואר על פי דברי רבינו הקדוש ז"ל בכמה מקומות ובפרט במאמר ואיה השה לעולה שתוקף הקליפות וה"ס"א מקבלין חיות מהקדושה הגבוה ביותר למעלה מכל הקדושות, שזאת הקדושה היא סתום ונעלם בתכלית ההעלם בחינת מאמר סתום.

ועל כן אפילו כשנפלין לשם ח"ו, אעפ"י שנדמה שאי אפשר לצאת משם בשום אופן ח"ו אעפ"י כן אין שום יאוש בעולם כלל כי גם שם יכולין למצוא אלוקותו יתברך, כי הם גם הם מקבלין חיות ממנו יתברך, כי הוא יתברך מחייה את כולם. ואזי אדרבא, כשזוכה לשוב משם ולמצוא שם אלוקותו יתברך, ע"י שזוכין לידע שגם שם נסתר הוא בתכלית ההסתרה - אזי הירידה היא תכלית העלייה, כי באין ע"י זה להקדושה הגבוה מאוד שהייתה נעלמת שם כנ"ל, וזאת הקדושה הגבוהה בחינת מאמר סתום שהם מקבלין חיות משם - זה בחינת אהבה שבדעת שהיא למעלה מהמידות והימים, שהיא בחינת 'אוריתא דעתיקא' דעתידה לאתגליא לעתיד לבוא. וזה שכתב רבינו ז"ל במאמר - מי האיש החפץ חיים, שע"י זה שמוצאין אלוקותו יתברך מעמקי הקליפות ע"י זה זוכין לאהבה שבדעת, כי נתגלה האור הגנוז הזה שמשם הם מקבלין חיות מגודל ההסתרה והצדיק שזוכה להבין זאת אזי נתגלה לו ההסתרה וההעלמה ורואה ומשיג ע"י זה דווקא אור הגנוז שמשם היו מקבלין חיותם כנ"ל.

אורח חיים ג- הלכות חנוכה 1

והכלל כי מלא כל הארץ כבודו, ואיהו ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין ולית אתר פנוי מניה. ואפילו בעמקי הקליפות יכולין למצוא את השם יתברך, ומי שכופה את יצרו, אזי כשמדבר עם הגוים או רואה מעשיהם אזי הרע נופל ונתבטל נגדו ונתגלה הטוב שהיה נתעלם שם, וע"י זה זוכה לאהבה שבדעת.

כי יש שני מיני אהבות, יש אהבה שהיא בימים בחינת חסד, ויש אהבה שהיא למעלה מהימים, למעלה מהמידות, והיא אהבה שבדעת, והיא בחינת 'אוריתא דעתיקא סתימאה' דעתידה לאתגליא לעתיד לבוא. וכל אדם יכול לטעום טעם אור האהבה שבדעת ע"י שמקשר ליבו לדעתו וכו'.

והנה התורה הזהירה אותנו שלא לילך בחוקות העכו"ם ולהתרחק מהם בתכלית הריחוק, שלא להתדמות להם וכו'. כי באמת אעפ"י שבאמת לאמיתו יכולין למצוא אלוקותו יתברך אפילו בלשונות העכו"ם, כי הוא מחיה את כולם, אעפ"י כן אסור לכנוס לשם, כי יוכל להיתפס שם מחמת ריבוי הקליפות שהם רבים על הטוב, והטוב מתעלם שם בתכלית ההעלם, על יוכל להיתפס ביניהם ח"ו.

ועיקר האזהרה הזהירה אותנו התורה שלא ללכת בחוקותיהם דווקא, כמו שכתוב בחוקותיהם לא תלכו. כי את זה לעומת זה עשה אלוקים, וכמו שבקדושה יש שני מיני אהבות - אהבה שבימים, ושם יש בחינת ימי טוב וימי רע, ויש אהבה שבדעת למעלה מהמוח והמידות, ושם היא בחינת כולו טוב, כי היא בחינת 'אוריתא דעתיקא סתימאה' דעתידה לאתגליא לעתיד לבוא, שהוא בחינת כולו טוב, ושם הוא למעלה מהמידות למעלה מהשכל, כי אי אפשר לנו להשיג בשכלנו אור האהבה הזאת שבדעת כנ"ל.

כמו כן את זה לעומת זה בס"א יש שני בחינות, יש בחינת קליפות וס"א שהם בחינת ימים בחינת ימי רע והם כנגד ימי טוב, ושם יש כמה ניצוצות מהימים והמידות שנפלו כידוע, ויש עוד בחינת ס"א שהוא כולו רע ואין שם שום טוב ואין שם שום דעת כלל, היינו שהם כסילות ורע גמור ואין שם שום טוב ושום שכל ושום ניצוץ של קדושה, ועל כן כל מעשיהם הם בלי שום שכל וטעם אפילו של טעות.

משפח - אני נהר המטהר לכל הפתאים!

שאלה- כתוב בספר המידות "כשהאדם מספר לחברו צערו, צריך השומע להחכים בשעת השמיעה, שלא יבוא עליו הצער הזה" מה הכוונה במילה "להחכים"? ואיך מקיימים עצה זו של רבינו הלכה למעשה?

תשובה- ידוע שרבינו ז"ל אמר שהמחשבה יש לה תוקף גדול, ואם יחזק ויגבר מחשבתו על איזה דבר שבעולם, יוכל לפעול שיהיה כך, ואפילו אם יחזק מחשבתו מאוד שיהיה לו ממון, בודאי יהיה לו, וכן בכל דבר, רק שהמחשבה תהיה בביטול כל הרגשות. והמחשבה תקיפה כל כך, עד שאפשר למסור נפשו במחשבתו ממש.

ולכן כשהאדם שומע איזה צרה, איזה מחלה וחולאת או יסורים מאחרים, צריך לשמור מאוד מאוד את עצמו מזה ולהשכיל ולהחכים לא להכניס את זה בתוך מחשבתו, כדי שזה לא יפול עליו, אלא בשעה שאדם מספר לו צערו הקשה וכו', תכף יאמר 'לא עלינו' כי המחשבה יש לה כח מאוד חזק שלא ידבק בו הצער של הזולת ולכן תמיד כדאי לומר כששומעים איזה צרה 'לא עלינו' וזה מועיל מאוד.

כמו כן יש להרגיל עצמו לחשוב מחשבות טובות כי מחשבה זה אותיות בשמחה, אם האדם מסיח דעתו ממחשבות לא טובות ומדביק את עצמו במחשבות טובות, כי רבינו מלמד אותנו שאין שתי מחשבות יכולות לשכון יחד במוח האדם, ואם יש לו מחשבה רעה לא ילחם איתה אלא יסיח דעתו למחשבה אחרת, בתורה ותפילה ואפילו במילין דעלמא, כמו כן יתבונן בפלאי הבריאה ובכל החסדים הסובבים אותנו, ע"י זה הוא מושך חיות על עצמו וזוכה להיות בשמחה תמיד, השם יזכנו.

בהירות הדרך

ברוך זרובבל

במעשה מאבדת בת מלך, מספר לנו רבינו על המשנה למלכות שיוצא לחפש את בת המלך האבודה ובתחילת הסיפור הוא פוגש אותה במבצר נאה ומתוקן, שיש בו מאכלים ומשקים ומשוררים והכל נראה יפה ומפואר וזו היא אומרת לו שפה זה הלא טוב ואתה צריך להוציא אותי מכאן, בהמשך הסיפור מתואר שהיא נוסעת מזה המבצר ואומרת למשנה למלכות שכעת אתה יכול למצוא אותי בהר של זהב ומבצר של מרגליות ומשם אתה צריך להוציא אותי. ונשאלת השאלה מה ההבדל בין שני המבצרים המתוארים בסיפור ומדוע בתחילה הבת מלך צריכה להיות במבצר של הלא טוב ולאחר מכן במבצר של מרגליות?

המשנה למלכות הוא כמובן כל אחד מאיתנו, שבא לעולם לחפש את הבת מלך האבודה שלו, נקודת הנשמה הפנימית, למצוא את השם יתברך ואת צדיק האמת. אז בהתחלה הבת מלך נמצאת במקום שנראה לכאורה כנאה ומתוקן ויפה, שזה כל ענייני העולם הזה, שהאדם נמשך אחריהם, וזה למעשה הארמון של הלא טוב, שזה בחינת כל התאוות וההנאות שהאדם צריך להתגבר עליהם כדי לזכות ולהאיר את הנשמה שלו. כמו כן גם במחוזות הקדושה האדם יכול להיות במקום לא טוב, שהכל נאה ומתוקן, יש לו רבנים, מוסדות, סדרים קבועים, אבל כל עבודת השם שלו נעשית כהרגל, אין בו את תהליך החיפוש והצימאון.

בתחילה נקודת הנשמה הפנימית של האדם נמצאת במקומות הללו, אך בהמשך המסע, כאשר האדם מתקדם, ונכנס בעבודת השם והתיקון, הוא צריך למצוא את הבת מלך בהר של זהב ומבצר של מרגליות, מרגליות זה אותיות מר וגלויות, כעת הוא צריך לעבור מרירות, תהליך של התרחקות כביכול, וזה בעצם התיקון שלו, זה בעצם מעלה אותו בונה אותו ומקרב אותו להשם יתברך, כי אומר רבינו "כשהאדם נכנס בעבודת השם אזי הדרך שמראים לו התרחקות, ונדמה לו שמרחיקין אותו מלמעלה, אבל כל ההתרחקות הוא כולו התקרבות", כלומר זה רק נדמה לו שמרחיקים אותו ובאמת זה התקרבות.

כשהאדם זוכה להמשיך בתהליך החיפוש הפנימי, ומחזיק בעבודת השם אל אף מה שעובר עליו, כשהוא לא מוותר וממשיך ברצונות ובכיסופין, וצועק תמיד אני מאמין שבודאי יש, אז בודאי סוף כל סוף יזכה להוציא את הבת מלך והוא עצמו הפוך שיהר של זהב ומבצר של מרגליות, שכל עבודת השם שלו, שזה בחינת הר של זהב, כמו שנאמר מי יעלה בהר השם, תהפוך ליקרה וחשובה מאוד כזהב, והוא עצמו הפוך למבצר של מרגליות, מבצר ששום רוח זרה לא תכנס אליו והוא עצמו יאיר עם כל הנקודות הטובות שיש בו שזה בחינת מרגליות.

דיבורי אמונה רבי לוי יצחק בנדר

שרהיטות ומהירות המחשבה העוברת מעניין לעניין אינה דבר של מה בכך, כי כל שינוי ונטייה קלה במחשבה פועלים שינויים רבים, ולעיתים יכולים לבנות או חלילה להרוס הרבה, ע"י מחשבה אחת קלה.

כמו שהקב"ה סידר והטביע בהנהגת העולם שיתנהל ע"י כוכבים ומזלות וגלגלים ואלפי אלפים כוכבים משוטטים ברקיע ותמיד מתחלפים, זה למעלה וזה למטה, זה לדרום וזה לצפון וכיוצא בזה- כן באדם יש בו שרטוטין ואותות, עיגולים וקווים ועל פי כל נטייה של מעשה האדם או מחשבתו, כן משתנים הקווים והשרטוטין והאותות, לצד זה או לצד אחר, לטב או למוטב. כלומר, כל שינוי במחשבה משנה את כל עולם השרטוטין באדם עצמו!

אחד הדברים שישאלו את האדם בשמיים הוא במה עסקת? ומה נענה? הלא לא יותרו שם על שום שעה ועל שום רגע! וכיצד יתכן להסיח את הלב בדברים אחרים והרי ישאלו את האדם במה עסקת?

ידועה אמרתו של מוהרנ"ת אשר אמר: "אשרי מי שמוחו משוטט בדיבורי רבינו" (ח"י מוהר"ן פ"ג) היינו כאשר המוח משוטט בדיבורי רבינו, הרי בידו תשובה מספקת על השאלה "במה אתה עוסק?" ולא רק שהיא מספיקה אלא אשרי לו.

כבר אמר רבינו, שהמחשבה של האדם אינה נחה לרגע, אף לא לרגע אחד, ומוהרנ"ת מאריך על כך בליקוטי הלכות, הלכות תפילין ה', וכתב "אך צריך לדעת

ספרים מיוחדים בהוצאת 'אור הגנוז ברסלב'

מסע אל הפנימיות ע"פ הסיפורי מעשיות והתורות של רבינו

מדריך מעשי למודעות עצמית וחשיבה חיובית ע"פ רבי נחמן מברסלב

דרכי התשובה ע"פ רבי נתן מברסלב

קיצור ליקוטי הלכות של רבי נתן מברסלב

להזמנות - 03-9091753 / 0544-525396

המבצע עד גמר המלאי המעוניינים לתרום למבצע יתקשרו לטל הנ"ל

קו השיעורים אור הגנוז ברסלב - 03-7739866

שלוחה 1 ליקוטי הלכות של רבי נתן, שלוחה 2 שיעורים כללים ברסלב, שלוחה 3 שיעורים בסיפורי מעשיות של רבינו, שלוחה 4 שיחות חברים, שלוחה 5 שיחת חיזוק שבועית, שלוחה 6 פינת המאזינים.

מעופט- מה לכם לדאוג, סמכו על כוחי הגדול!

ליקוטי ציפית

תפילה מועיל לכל דבר, אפילו מי שאינו יכול ללמוד, יכול לזכות ע"י תפילה שיוכל ללמוד, כי ע"י תפילה יכולין לבוא לכל טוב לתורה ועבודה ולכל הקדושות ולכל הטובות שבכל העולמות!

הגליון מוקדש לעילוי נשמת

יחזקאל בן רחל | ויקטוריה בת טופחה ת.ג.צ.ב.ה

אוצר היראה

עיקר הגשר לעבור עליו בזה העולם הוא האמת. כי האדם צריך לעבור בזה העולם על גשר צר מאוד ולזכות לזה לעבור את הגשר הצר של זה העולם בשלום הוא על ידי האמת, כי העיקר הוא האמת, שעל זה עומד כל העולם ומלוואו. וכל הבלבולים והמניעות והקשיים שעוברים על האדם עיקר העצה לעבור עליהם הוא האמת שהיא האור והמורה דרך של האדם לעבור את הכל. כמו שכתוב "שלח אורח ואמיתך המה יחוננו" כי כשדבק האדם באמת בודאי יעזרוהו השם יתברך לא להיכשל ויוליכוהו בדרך הישר. אך צריך לזה זהירות גדולה מאוד כי בזה בעולם האמת נסתרת מאוד וכל אחד חושב שהאמת אצלו ועל ידי זה באים למחלוקות גדולות. על כן צריך תמיד לראות שהאמת עצמה לא תדחה את האדם מדרך הישר.

וכל עניין הבחירה שיש לאדם הוא בעניין האמת והשקר, כי אילולי היתה האמת נסתרת לא היתה לאדם בחירה, אך כמיוון שהאמת נעדרת ואין האדם יודע בבירור מה אמת ומה שקר והוא בבחירתו צריך לחפש ולגלות את האמת ולבחור בה. ועיקר אחיזת השקר הוא על ידי ההתרחקות מאחד, כי אמת היא אחת ושקרים יש הרבה וכל מה שמתרחקים מהאחדות יותר ונמשכים אל הריבוי מתגבר השקר ביותר. כי "האלוקים עשה את האדם ישר, והמה בקשו חשבונות רבים" שתכף שנעשו שניים אדם וחיה ובקשו חשבונות רבים, בא הנחש והסיתן. אבל באמת, עיקר מעלת האמת ושלמותה הוא דווקא כשמבררים ומגלים האמת לאמיתו דווקא במקום הריבוי ששם אחיזת השקר, וזו היא תכלית כל הבריאה כולה לברר את האמת מהשקר.

השם יתברך הוא עצם האמת וכל אחד, כפי ריחוקו מהאמת הוא רחוק מהשם יתברך וכן להפך, כל מה שהוא קרוב יותר אל האמת, כמו כן הוא קרוב יותר אל השם יתברך. כי השם יתברך הוא עצם האמת. אך אמיתת האמת אי אפשר להשיג כי אם על ידי הבחירה ושיעמדו בניסיונות רבים ועצומים במקום התאחדות השקר ביותר. ואז כשזוכין לעמוד בניסיון ולמשוך עצמו רק אל נקודת האמת לאמיתו, אז זוכה להשיג את אמיתת האמת של השם יתברך בעצמו וכוננותו בבריאת העולם.

השגת עמקות דעתו יתברך באמת לאמיתו, זהו סתום ונעלם מאוד אפילו מכל הנבראים והנאצלים, ואי אפשר לעמוד על סוף אמיתת דעתו יתברך כי אם נשמות הצדיקים האמיתיים הגדולים במעלה מאוד, שזכו לזה על ידי שעמדו בניסיונות רבים במקום התגברות אחיזת השקר מאוד. ובתוקף כוחם בחרו בטוב בביצועות עצומות בזה העולם הגשמי ועל ידי זה זכו לברר אמיתת האמת בזה העולם דוקא.

על כן כל זמן שאין זוכין לזכר את עצמו מכל התאוות והמידות רעות יכולים לבוא לקלקולים רבים. על כן הצדיקים הקדושים שהתיגעו בעבודות עצומות וסבלו מרירות בלי שיעור ועמדו בניסיונות אין מספר ומסרו נפשם בכל עת בשביל השם יתברך ובשביל ישראל זכו לברר האמת לאמיתו מה שאי אפשר לשום מלאך ושרף להשיג ורק בשביל אלו הצדיקים נברא העולם.

אדם שהולך עם הודאה, הוא מודה על האמת, שהשם כולו טוב והשם רחמן והכל לטובה, שכל זה הוא אור האמת, וזה אור האמת שמאיר בדיבור שלו. שמעתה כל דיבור שיאמר מוזר באור האמת, לכן אם יקום ויתפלל, הוא יתפלל באמת עם תקווה ולא מתוך בכינות.

לכן, לפני שהאדם מבקש בקשה מהשם יתברך, הוא צריך קודם לכן להגיע להודאה, וכך יאמר: השם! אני רוצה להגיד לך תודה בכל ליבי, שבודאי אתה טוב איתי ואתה רחמן ואתה צדיק על כל הבא עלי. ואם כי קשה לי להודות, כי היצר הרע מעקם את ליבי, אבל אני מאמין שהכל לטובה ומבקש ממך השם, שתיתן לי להודות לך מכל הלב על הכל.

כי רק כאשר אדם יכול להגיד תודה בכל ליבו על המצב שלו הנוכחי כמו שהוא, רק אז הוא אוחז באמת ובאמונה. כל זמן שהוא לא יכול להגיד תודה בכל ליבו, זה מראה שחסר לו אמונה, ועליו לבקש מהשם שיתן לו להאמין בלב שלם, שהכל לטובה. הכלל הוא, שאדם לא יכול להתחבר עם השם אם הוא לא מאמין שהשם צדיק. הרבה אנשים אומרים שהם לא יכולים לדבר עם השם, למה? כי האדם בעצבות ולא מרוצה מהחיים שלו, הוא לא מרוצה ממה שעובר עליו וההרגשה הזאת, היא למעשה חוסר אמונה. כי אחרי שכבר עבר מה שעבר, האדם צריך להודות להשם על הכל, רק כאשר הוא מודה להשם, אז נפתחת לו הדרך לדבר עם השם עם 'אמת'.

זה מה שרבינו מלמד אותנו, שע"י שאדם יגיד תודה רבה, יזכה לדבר דיבורים של אמת. אבל שלא יגיד סתם תודה רבה, אלא יתבונן כמה השם הטיב איתו כל ימי חייו, כמה פעמים השם הציל אותו, כמה פעמים השם השפיע עליו, כמה הוא זיכה אותו, קרב אותו, והכל בחסד, אז יאיר בו האמת והוא יוכל לדבר עם השם.

אנן טובה עיונים בסיפורי מעשיות

בסיפור המעשה מחכם ותם מסופר בהמלך שולח שליחים לחכם והתם, לחכם הוא שולח שליח חכם ולהתם הוא שולח שליח תם. כאשר השליח התם בא אל התם עם האיגרת "והתם תכף שהגיע לו האיגרת, אמר להתם השליח שהביאו, הלא איני יודע מה כתוב בו, קרא אותו לפני. השיב לו: אני אספר לך בעל פה מה שכתוב בו, שהמלך רוצה שתבוא אליו."

כאמור המלך שהוא מלכו של עולם שולח לכל אחד שליחים לחכם הוא שולח שליח חכם ולתם שולח שליח תם, כי בדרך שאדם רוצה לילך בה מוליכין אותו. והאיגרת היא דברי התורה הקדושה, כי הלוחות מכתב אלוקים הוא.

כאשר השליח התם מגיע אל התם ומביא לו את האיגרת, התם אומר לו איני יודע מה כתוב בו, קרא אותו לפני. התם אינו אומר איני יודע לקרוא אלה איני יודע מה כתוב בו. כלומר שאת התורה הקדושה אפשר לקרוא וללמוד אבל באמת אפשר לא להבין את המסר העיקרי שנמצא בה.

וכמו כן אנו רואים שהשליח לא קורא את האיגרת לתם אלה אומר לו אספר לך בעל פה מה שכתוב בו, וכיצד יתכן הדבר שהשליח לא קורא את דבר האיגרת והרי זה כביכול מעילה בשליחות. אלא כפי שאמרנו בדרך שהאדם רוצה לילך בה מוליכין אותו, התם הקדוש עיקר העניין שלו זה לדעת מהעיקר המסר של דברי התורה הלכה למעשה, לא מעניין אותו חכמות ופולפולים, עיקר הרצון שלו לדעת מה המלך רוצה ממנו.

ועל כן השליח התם אומר לו את הדברים בעל פה ולא קורא לו מן הכתב, כי צריך להעביר את הרוח שנמצאת מאחורי הדברים, שזה עיקר המסר מכל דברי התורה ואלו דברים שהם מעל הפה והדיבור - שהמלך רוצה שתבוא אליו. כלומר עיקר התכלית של דברי התורה ועיקר המסר לכל יהודי זה לקרב ולא להרחיק וכל התורה הקדושה היא רמזים שהמלך שולח לנו כדי שנתקרב אליו.

אחי! אם אתה מרגיש עוזב ומרוחק תתחזק! כל ההתרחקות היא כולה התקרבות!

התחזק

בסיום השיעור היומי, פנה התלמיד לרבו בשאלה: זה עתה למדנו שאין בן דוד בא עד שתכלה הפרוטה מן הכיס. משמע שבוה תלוי ביאת המשיח.

במקום אחר נאמר כי ביאת המשיח תלוי בזכות נשים צדקניות.

ענה לו המלמד, תלמידי היקר, שתגדל תבין שאין כאן סתירה:

"בזכות נשים צדקניות - תכלה הפרוטה מהכיס"...

חוברת תפילות מהודרת לבת ישראל

בגרפיקה צבעונית ומאירת עיניים, נייר כרומו משובח עם 32 עמודים של תפילות ע"פ נושאים, דיבורים פשוטים היוצאים מן הלב, ע"פ הליקוטי תפילות של רבי נתן מברסלב זיע"א.

מבצע הפצה לזיכוי הרבים 2 ש"ח בלבד לחוברת.
להזמנות - 03-9091753 / 0544-525396

